

KLIMATY

ŚW. ANNY

Nr 446 / 24 września 2017 ISSN 2080-0010

XXV Niedziela Zwykła

LITURGIA SŁOWA

PIERWSZE CZYTANIE

Iz 55,6–9

Szukajcie Pana, gdy się pozwala znaleźć, wzywajcie Go, dopóki jest blisko! Niechaj bezbożny porzuci swą drogę i człowiek nieprawy swoje knowania. Niech się nawróci do Pana, a Ten się nad nim zmiłuje, i do Boga naszego, gdyż hojny jest w przebaczeniu. Bo myśli moje nie są myślami waszymi ani wasze drogi moimi drogami – wyrocznia Pana. Bo jak niebiosą górują nad ziemią, tak drogi moje – nad waszymi drogami i myśli moje – nad myślami waszymi.

Oto słowo Boże

PSALM RESPONSORYJNY

Ps 145,2–3.8–9.17–18

Pan bliski wszystkim, którzy Go wzywają

Każdego dnia będę Ciebie błogosławił i na wieki wysławiał Twoje imię. Wielki jest Pan i godzien wielkiej chwały, a wielkość Jego niezgłębiona.

Pan jest łagodny i miłosierny, nieskory do gniewu i bardzo łaskawy. Pan jest dobry dla wszystkich, a Jego miłosierdzie nad wszystkim, co stworzył.

Pan jest sprawiedliwy na wszystkich swych drogach i łaskawy we wszystkich swoich dziełach. Pan jest blisko wszystkich, którzy Go wzywają, wszystkich wzywających Go szczerze.

DRUGIE CZYTANIE

Flp 1,20c–24.27a

Chrystus będzie uwielbiony w moim cielem: czy to przez życie, czy przez śmierć. Dla mnie bowiem żyć – to Chrystus, a umrzeć – to zysk. Jeśli bowiem żyć w cielem – to dla mnie owocna praca, co mam wybrać? Nie umiem powiedzieć. Z dwóch stron doznaję nalegania: pragnę odejść, a być z Chrystusem, bo to o wiele lepsze, pozostawać zaś w cielem – to bardziej dla was konieczne. Tylko sprawujcie się w sposób godny Ewangelii Chrystusowej.

Oto słowo Boże

ŚPIEW PRZED EWANGELIĄ

Dz 16,14b

Otwórz, Panie nasze serca, abyśmy uważnie słuchali słów Syna Twojego.

EWANGELIA

Mt 20,1–16a

Królestwo niebieskie podobne jest do gospodarza, który wyszedł wczesnym rankiem, aby nająć robotników do swej winnicy. Umówił się z robotnikami o denara za dzień i posłał ich do winnicy. Gdy wyszedł około godziny trzeciej, zobaczył innych, stojących na rynku bezczynnie, i rzekł do nich: Idźcie i wy do mojej winnicy, a co będzie słuszne, dam wam. Oni poszli. Wyszedszy ponownie około godziny szóstej i dziewiątej, tak samo uczynił. Gdy wyszedł około godziny jedenastej, spotkał innych stojących i zapytał ich: Czemu tu stoicie cały dzień bezczynnie? Odpowiedzieli mu: Bo nas nikt nie najął. Rzekł im: Idźcie i wy do winnicy! A gdy nadszedł wieczór, rzekł właściciel winnicy do swego rządcy: Zwołaj robotników i wypłać im należność, począwszy od ostatnich aż do pierwszych! Przyszli najęci około jedenastej godziny i otrzymali po denarze. Gdy więc przyszli pierwsi, myśleli, że więcej dostaną; lecz i oni otrzymali po denarze. Wziąwszy go, szemrali przeciw gospodarzowi, mówiąc: Ci ostatni jedną godzinę pracowali, a zrównałeś ich z nami, którzyśmy znosili ciężar dnia i spiekoty. Na to odrzekł jednemu z nich: Przyjacielu, nie czynię ci krzywdy; czy nie o denara umówiłeś się ze mną? Weź, co twoje i odejź! Chcę też i temu ostatniemu dać tak samo jak tobie. Czy mi nie wolno uczynić ze swoim, co chcę? Czy na to złym okiem patrzysz, że ja jestem dobry? Tak ostatni będą pierwszymi, a pierwsi ostatnimi.

Oto słowo Pańskie

W Klimatach:

Ulica Klimczaka	2
Cd. W Wilanowie pod okupacją niemiecką - „Akcja Wilanów”	3
334. rocznica Wiktorii Wiedeńskiej	3
Poświęcenie nowego krzyża na Zawadach	3
„Różaniec do granic” - program ...	4

KOMENTARZ

Sytuacja z przypowieści o gospodarzu, który zatrudnia robotników o różnych porach dnia za tę samą stawkę, wydaje się być niesprawiedliwa według aktualnych standardów pracy i uczciwości. Jednak przypowieść jest figurą stylistyczną, która ma sens głębszy niż tylko dosłowne znaczenie treści.

Ważne jest, by wydobyć istotę przesłania przypowieści. A jest nią dobroć gospodarza, czyli miłosierdzie Boga wobec człowieka. Bóg pragnie widzieć w swojej winnicy każdego człowieka. Pragnie obdarzyć każdego łaską zbawienia i życia wiecznego.

Ważne podkreślenia jest, że Bóg nigdy nie wyrządza krzywdy człowiekowi. Wszystko otrzymaliśmy od Niego jako dar i za wszystko powinniśmy Mu nieustannie dziękować. Należy się cieszyć z tego co posiadamy, a nie smuć się dlatego, że czegoś nie mamy.

Podejście roszczeniowe do życia sprawia, że człowiek jest wiecznie niezadowolony. A dziękczynienie zbliża człowieka do Boga i daje mu radość z życia.

Ks. Michał Dubicki

Zapraszamy do polubienia strony naszej parafii na portalu Facebook.

www.facebook.com/ParafiaWilanowAnna

Zakątki i ulice Wilanowa

Ulica Klimczaka - cd.

Rodzina Klimek pochodziła z Kępy Latozskowej. Na początku XIX wieku w metrykach wilanowskich odnotowani są Kacper Klimek i Petronela z Latozsków zamieszkali na Kępie Latozskowej. Mieli oni synów: Mateusza, Tomasza i Tadeusza. Mateusz poprzez małżeństwo z Rozalią Stolarczykówną osiadł w Powsinku i tu zajmował się gospodarstwem rolnym. Tomasz zajmował się pracami dorywczymi, między innymi w Pałacu Wilanowskim. Natomiast Tadeusz był stróżem w Pałacu, pilnował porządku.

Podkreślić należy, że Tadeusz Klimek (1792-1854) był rozsądnym, zapobiegliwym i rodzinnym człowiekiem, a także zgodnym sąsiadem. Obaj jego synowie byli wykształceni o czym świadczą ich wyrobione podpisy składane w metrykach. Z sześciu odnalezionych metryk urodzenia jego dzieci wynika, że utrzymywał dobre kontakty z najbliższą rodziną, a więc braćmi Mateuszem i Tomaszem. Utrzymywał również dobre kontakty z sąsiadami, np. Krzysztofem Młotkiem i Antonim Grabowskim, kiedy mieszkał jeszcze u rodziców na Kępie Latozskowej, czy z Janem Malczykiem, Mikołajem Kosowskim, Piotrem Szląskiewiczem, kiedy mieszkał już z żoną w Wilanowie. Ale niewątpliwie miał bardzo dobre relacje z fachowcami pracującymi w Pałacu Wilanowskim, np. Łukaszem Antosiewiczem rymarzem, Augustynem Karaszewskim cieślą, Franciszkiem Dobrowolskim kowalem, czy Antonim Hemplem sztukatorem.

Być może właśnie znajomość i dobre relacje z Antonim Hemplem zadecydowały, że syn Tadeusza Klimka, Józef Klimczak został sztukatorem.

Tu należy się słowo o Jakubie Hempelu, który pod koniec XVIII wieku przebudowywał zespół dworski i pałacowy Sieniawskich i Czartoryskich w Sieniawie, a na początku XIX wieku pałac Lubomirskich za Żelazną Bramą w Warszawie. Jak podaje strona internetowa www.teatrnm.pl: *był także wybitnym rytmowikiem, autorem frontispice'u pierwszego polskiego wydania „Porządków” Vignoli z 1791 roku. Przedstawia on wnętrze centralnej budowli ze sklepieniem kasetonowym, w środku trzy postacie będące alegoriami: Architektury, Rzeźby i Malarstwa.* Informacja ta może wskazywać, że Jakub Hempel (1762-1831) wybitny architekt był specjalistą w zakresie sklepień kasetonowych, a swoją wiedzę przekazał Antoniemu Hempelowi (1813-?) wilanowskiemu sztukatorowi, który zapewne rzemiosło nauczył Józefa Klimczaka (1825-1866).

Wspomnianemu Tadeuszowi Klimkowi i jego żonie Konstancji z Kłosów w dniu 23 października 1825 roku urodziły się bliźnięta: Józef i Franciszek Mateusz. Jak wynika z metryki Józef urodził się o godzinie pierwszej po północy, a Franciszek Mateusz o godzinie trzeciej po północy.

Kolejne metryki mówią, że pierwszy w 1847 roku ożenił się Franciszek Mateusz. Jego żona pochodziła z Warszawy z parafii św. Jana Chrzyciela na Starym Mieście

i właśnie tam po ślubie młodzi zamieszkali. Tam również przyszło na świat ich ośmioro dzieci. W każdej z metryk ich dzieci, wystawionych w kancelarii katedralnej, jako zawód ojca widnieje wpis „majster szewski”. Tak więc Franciszek Mateusz, brat bliźniak Józefa, nie mieszkał w Wilanowie i nie zajmował się sztukatorstwem, tylko robił buty oraz je naprawiał. Zatem nie Franciszek, ale **Józef powinien być patronem ulicy w Wilanowie.**

Józef Klimczak pierwszy raz jako sztukator wymieniony jest w metryce z 1847 roku, kiedy za mąż wychodzi jego siostra Konstancja, a on jest świadkiem ceremonii. W 1849 roku Józef żeni się z Józefą Franciszką Kwiatkowską z Powsinka, i jako zawód wpisano mu w akcie ślubu „z sztukatorzy gipsu utrzymujący się”. Józefowi Klimczakowi i Józefie z Kwiatkowskich urodziło się dziewięć dzieci, a w każdej z metryk widnieje wpis, że ojciec jest sztukatorem w Pałacu Wilanowskim.

Należy podkreślić, że tak jak jego ojciec, również Józef utrzymywał dobre kontakty z sąsiadami, np. Michałem Nowosielskim, Michałem i Maciejem Malczykami, Stanisławem i Wojciechem Drewniakami, Piotrem Rybarczykiem, czy Wojciechem Czubkiem – wszyscy z Powsinka. Co również świadczy, że Józef w Powsinku mieszkał wraz ze swoją rodziną. Utrzymywał też dobre kontakty z fachowcami z Pałacu Wilanowskiego: Piotrem Tauberem karbowym, Franciszkiem Świderskim majstrem sztuki kowalskiego, Janem Starościńskim mularzem, Michałem Małaśkiewiczem stangretem. Wśród chrześcijańskich jego dzieci widnieją takie osoby, jak: Ignacy Michalski, Karol Gąsiorowski, Józefa Tauber, Marcjanna Pilecka, Jan Wyszyński, Marianna Benecka, Walenty Rembalski, Antonina Pobratym, Franciszka Trojanowska, Stanisław Myszkowski. Niektóre z tych nazwisk istnieją w Wilanowie i Powsinku do dziś. Takie grono znajomych i sąsiadów świadczy o tym, że Józef Klimczak był przede wszystkim uznanym, ale z pewnością lubianym artystą, związanym z Pałacem Wilanowskim.

Józef Klimczak zmarł w wieku 41 lat, 1 grudnia 1866 roku. Jest zapewne pochowany na naszym cmentarzu, ale w której mogile ...?

Ktoś może zapytać dlaczego ojciec nazywał się Klimek, a o jego synu piszemy Klimczak? Dawniej w ten sposób odróżniano młodych od starszych w rodzinie: Ojciec Klimek, ale już jego syn – Klimczak (to tak, jak, np.: ojciec Milewski a syn Mileszczak, ojciec Kotański a syn Kotańszczak). Metryka urodzenia Józefa podaje nazwisko Klimek, jednak z biegiem lat sam Józef do metryk podaje nazwisko Klimczak, raz nawet podpisuje się Kłymczak. Akt zgonu wystawiony jest na nazwisko Klimczak.

Dziś możemy podziwiać sztukę artystyczny naszego wybitnego miejscowego sztukatora, odwiedzając kaplicę w Pałacu Wilanowskim oraz kaplicę Najświętszej Maryi Panny i św. Anny w kościele wilanowskim, czy dekoracje w Natolinie.

Jego pracami już 150 lat temu zachwycali się „turyści-z-Polski-pod-zaborami”. Dziś jego pracami zachwycają się turyści z całego świata. Wystarczy w tych miejscach spojrzeć do góry, by podziwiać jego talent i sztukę.

Na koniec kilka sprostowań i informacji o sztukatorze Józefie Klimczaku:

Po pierwsze, nigdzie w dokumentach niewystępuje informacja, że wykonywał on zawód kowala, o czym napisała Egierówna, a za nią powtórzyły tę nieścisłość inne publikacje.

Po drugie, dwadzieścia lat temu w Biuletynie Wilanowskim ukazał się tekst zawierający nieprawdziwe informacje. I tak, nie możliwa była sytuacja żeby hrabina Aleksandra Potocka kupowała od małego Józia Klimczaka figurki baranków (informacja pochodząca od p. Jana Kaźmierczuka), ponieważ, gdy po ślubie z Augustem Potockim sprowadziła się do Wilanowa, Józef miał co najmniej 20 lat i był już wytrawnym sztukatorem, po szkołach. Zapewne hrabina kupowała prace nie tyle Józefa Klimczaka, co artystów pracujących dla Potockich, których Klimczak przyjął na naukę. Nieprawdziwa jest również informacja, że na czas rozbudowy kościoła św. Anny, Msze Święte i inne nabożeństwa przeniesiono do ujeżdżalni, dzisiejszego Muzeum Plakatu. Prawdą natomiast jest, że August i Aleksandra Potocky przed rozbudową starego kościoła w roku 1857 postawili kościół tymczasowy (zapewne drewnianą kaplicę) i to w nim nasi przodkowie modlili się do roku 1870, kiedy to poświęcono nowy, rozbudowany budynek kościoła.

Koszt kościoła tymczasowego wyniósł 3449,83 rubli srebrem, a łączny koszt przebudowy kościoła (razem z kosztami kościoła tymczasowego) wyniósł 131895,49 rubli srebrem. Dodatkowo wydano 2934,39 rs na zakup figur i płaskorzeźb do wszystkich stacji Kalwarii Wilanowskiej oraz jej budowę.

Danuta Bekalarek
Krzysztof Kanabus

Źródła:
AGAD

Metryki parafii Wilanów – XIX w.
Sacrum et Dekorum nr 7, 2014, str. 136
Biuletyn Wilanowski nr 4 z 1996 r.
Hanna Muszyńska- Hoffmannowa „Panie na Wilanowie”
<http://teatrnm.pl/leksykon/node/4337/>
jakub_hempel_1762%E2%80%931831 [http://www.google.pl/#q=kopu%C5%82a+kaplicy+w+pa%C5%82acu+wilanowskim](http://wilanow-palac.pl/file/multimedia/03_multimedialny_plan_palacu/content/config.xml1)

W tej rubryce pragniemy publikować informacje i ciekawostki o zakątkach oraz ulicach Wilanowa. Zachęcamy wszystkich Czytelników Klimatów do przesyłania opracowań na ten temat.

Czekamy na Wasze artykuły pod adresem Redakcji i kancelarii parafialnej, które zostały podane w stopce redakcyjnej.

Redakcja

W Wilanowie pod okupacją niemiecką - cd.

W sierpniu 1940 roku odbudowana i uruchomiona została linia tramwajowa z Czerniakowa na Wilanów. Miała oznaczenie „W” – takie samo jak kursująca od 15 maja 1937 roku. Po półrocznym okresie zmieniono oznaczenie na „2W”. Tramwaje tej linii kursowały na trasie Wilanów – Plac Trzech Krzyży.

Ciekawą jest informacja, że jesienią 1940 roku władze okupacyjne nakazały wszystkim właścicielom nieruchomości zakupić trutki na szczury. Za niezastosowanie się do zarządzenia groziły surowe kary.

W dniu 2 września 1940 r. nakazano przemianować nazwy ulic i placów. To zarządzenie mieli wykonać urzędnicy Gminy Wilanów.

Walki prowadzone przez Wehrmacht od 22 czerwca 1941 r. na froncie wschodnim w początkowym okresie przynosiły Niemcom zwycięstwa, ale mimo tego również Niemcy żołnierze ginęli lub odnosili rany. Rannych żołnierzy, po zabiegach szpitalnych, kierowano do sanatoriów na rekonwalescencję. Takie sanatorium urządzili okupanci w pałacu wilanowskim. Żeby umilić czas kuracjom organizowano przed pałacem wilanowskim przedstawienia teatralne. W 1942 r. odbyło się kilka takich przedstawień, na które oprócz kuracjuszy, przybywali oficerowie i funkcjonariusze niemieccy z Warszawy.

„AKCJA WILANÓW”

W nocy z 26 na 27 września 1943 r., żołnierze Armii Krajowej z batalionu „Zośka” i oddziału „Kedywu” – „Osjan” przeprowadzili odwetową „Akcję Wilanów”, wymierzoną w Niemców oraz polskich renegatów, mieszkających na Kępie Lakoszkowej. Całością akcji dowodził pchor. Władysław Cieplak „Giewont”. Akcja składała się z trzech zsynchronizowanych ze sobą ataków osłonowo-odciążających na obiekty policyjno-wojskowe w samym Wilanowie.

Podczas czwartego, właściwego ataku, wymierzono karę mieszkańcom Kępy Lakoszkowej, odpowiedzialnym za aresztowanie i zamordowanie członków kompanii C-25 pułku „baszta” i oddziału łączności III batalionu 7. Pułku Piechoty AK „Garłuch” oraz rolników, zaangażowanych wiosną 1940 r. w stemplowanie koni, jakoby nie zdolnych do „służby” w ni-

emieckiej armii. W wyniku walk straty polskie wyniosły pięciu zabitych i siedmiu rannych. Mieszkańcy wsi Latoszki i Powsina wspominali o wykonanych wyrokach na kilku volksdeutschach i polskich renegatach, które zostały zasądzone przez polskie sądy polowe. Wykonując wyroki spalono również ich gospodarstwa. Podczas tej akcji zginęło siedmiu żandarmów niemieckich.

Polska, chociaż znajdowała się pod okupacją, potrafiła karać zdrajców. Pamiętajmy o tym, że koloniści, choć z pochodzenia Niemcy, byli obywatelami polskimi.

W 74. rocznicę „Akcji Wilanów” 26.09.2017r. Centrum Kultury Wilanów (ul. Kolegiacka 3) zaprasza na wieczornicę historyczną.

**godz. 15.00 Msza święta w kościele św. Anny
godz. 16:00 koncert w CK Wilanów**

Wstęp wolny.

KARA ZA ZAMACH NA KUTSCHERĘ

W dniu 1 lutego 1944 r. żołnierze oddziału specjalnego „Kedywu” Komendy Głównej AK „Pegaz”, dokonali udanego zamachu na dowódcę SS i Policji na dystrykt warszawski Generalnego Gubernatorstwa Franza Kutschere. Już następnego dnia władze okupacyjne wydały obwieszczenie mówiące o tym, że w związku z niezastosowaniem się ludności polskiej do obowiązku walki z elementami zbrodniczymi, zarządza się co następuje:

1. *Polskiej ludności Warszawy i bliższej okolicy nakłada się z zarządzenia Gubernatora Dystryktu Warszawskiego kontrybucję w wysokości 100 milionów złotych. Kontrybucję należy do dnia 1 marca 1944 r. u starosty miasta Warszawy zapłacić.*

2. (...).

*Warszawa dnia 2 lutego 1944 r.
Dowódca SS i Policji na Dystrykt Warszawski*

Zarządzeniem tym objęci zostali także mieszkańcy Gminy Wilanów. Każdy, bez wyjątku, musiał zapłacić przypadającą na niego sumę pieniędzy. Na moją babcię Franciszkę Kanabus przypadło łącznie 33 złote.

CDN.

Krzysztof Kanabus

Tylko pod Krzyżem,
tylko pod tym znakiem,
Polska jest Polską
A Polak Polakiem.

Karol Baliński,
„Śpiewakowi Mohorta
bratnie słowo”

fot.
Krzysztof Kanabus

Poświęcenie nowego krzyża na Zawadach

W Święto Podwyższenia Krzyża Świętego, 14 września 2017 r., na Zawadach, u zbiegu ulic Sytej i Jarej, miała miejsce uroczystość poświęcenia nowego Krzyża. Stał on w miejscu starego, zniszczonego, który jak mówią okoliczni mieszkańcy, stał tu od zawsze.

Z tej okazji została odprawiona polowa Msza święta, podczas której ksiądz Michał Dubicki, wikariusz wilanowski poświęcił nowy krzyż i wygłosił kazanie nawiązujące do historii święta i znaczenia znaku krzyża świętego w naszym życiu, tak w sferze publicznej, jak i w życiu każdego z nas – chrześcijan. W nabożeństwie uczestniczyło kilkudziesięciu parafian w większości mieszkańców Zawad.

Wykonanie i ustawienie Krzyża sfinansowali okoliczni parafianie oraz wilanowska parafia św. Anny. Po Mszy św. gospodynie z Zawad przygotowały słodki poczęstunek. Była to dobra okazja do spotkania i rozmów sąsiedzkich.

Krzysztof Kanabus

fot. Krzysztof Kanabus

334. rocznica Wiktorii Wiedeńskiej

12 września 2017 r., w 334. rocznicę Wiktorii Wiedeńskiej w naszym kościele o godz. 18. została odprawiona uroczysta Msza święta, której przewodniczył Ks. infułat Stanisław Kur.

fot. Bogdan Drabik

fot. Bogdan Drabik

fot. Bogdan Drabik

Zgromadzeni na uroczystości kapłani Kolegiaty Wilanowskiej, władze gminy oraz parafianie modlili się za wszystkich mieszkańców Wilanowa.

XXV Niedziela Zwykła – 24 września 2017 r.

1. Nabożeństwo uwielbieniowe zostanie odprawione o godz. 17.00., a po nich modlić się będziemy za zmarłych polecanych w wspominkach rocznych.
2. Odpowiadając na prośbę s. Lucyny Grzasko - werbistki Misjonarki z Ukrainy, od następnej niedzieli, przez okres dwóch tygodni będzie organizowana zbiórka różańców dla dzieci, rodzin i żołnierzy z Ukrainy. Jeżeli w Państwa domach znajdują się różańce niewykorzystane, na których nikt się nie modli, to prosimy o przyniesienie ich do kościoła i złożenie w przeznaczonym na zbiórkę pudełku wystawionym na stoliku z prasą. Będzie to nasz skromny udział w misji ewangelizacji. Ludzie z Ukrainy niejednokrotnie nie mają pieniędzy na podstawowe środki do życia, nie mówiąc o dewocjonaljach, do których na Ukrainie dostęp nie jest łatwy. Ofiarowując im różańce pomożemy wypełnić wezwanie Matki Bożej z Fatimy, aby modlić się na różańcu.
3. W ramach inicjatywy „Różaniec do granic”, 7 października 2017 r., w 319 kościołach stacyjnych na terenie 22 diecezji na obrzeżach Polski odbędzie się modlitwa różańcowa o pokój dla Polski i całego świata. Program i szczegóły dotyczące pielgrzymki w rubryce obok.
4. Rozpoczynamy po wakacjach przygotowania do sakramentu bierzmowania. Pierwsze spotkanie dla grupy kontynuującej przygotowanie odbędzie się w czwartek 21 września br. o godz. 19.00. w Kanonii. Natomiast pierwsze spotkanie dla grupy rozpoczynającej przygotowanie odbędzie się w czwartek, 28 września br. o godz. 19.00. również w Kanonii.
5. 26.09.2017 r. w 74. rocznicę przeprowadzenia akcji bojowej „Wilanów” Centrum Kultury Wilanów oraz Parafia św. Anny w Wilanowie zapraszają na Mszę św. o godz. 15.00 oraz na okolicznościowy koncert patriotyczny grupy artystów „Pod Prąd” o godz. 16.00. Wstęp wolny!
6. Młodzież studiującą i licealną zapraszamy na pierwsze po wakacjach spotkanie formacyjne, w piątek 29 września w dzwonnicy, po Mszy św. o godz. 18.00.
7. Scena Rodzinna działająca przy przedszkolu Nr 210 w Warszawie zaprasza 01.10.2017 o godzinie 12.45. na przedstawienie pt: "Dziki łabędzie" które odbędzie się w Centrum Kultury Wilanów przy ul. Kolegiackiej 3. Na Spektakl zapraszamy wszystkie dzieci i dorosłych, Eliza i jej bracia przeniosą nas w bajkowy świat, w którym miłość i oddanie wygrywają ze złem i egoizmem. Zapraszamy.
8. W tym tygodniu przypadają następujące święta liturgiczne:
 - we wtorek, 26 września, wspomnienie św. męczenników Kosmy i Damiana,
 - w środę, 27 września, wspomnienie św. Wincentego a Paulo, kapłana,
 - w czwartek, 28 września, wspomnienie św. Wacława, męczennika,
 - w piątek, 29 września, święto św. Archaniołów Michała, Gabriela i Rafała,
 - w sobotę, 30 września, wspomnienie św. Hieronima, kapłana i doktora Kościoła.

Wszystkim obchodzącym w tym tygodniu imieniny, składamy życzenia błogosławieństwa Bożego i wszelkiej pomyślności w życiu osobistym i zawodowym.
9. W najbliższym czasie sakramentalny związek małżeński zawrą:
 - Paweł Reszelewski, kawaler z parafii pw. św. Łukasza Drzewicy i Agata Ilona Świsł, panna z parafii tutejszej - zapowiedź II.
 - Maciej Bartłomiej Uflewski i Komelia Karolina Rott, oboje z parafii tutejszej - zapowiedź II.

Każdy, kto by wiedział o przeszkodach zachodzących między narzeczonymi zobowiązany jest powiadomić kancelarię parafialną. Narzeczonych polecamy modlitwie parafian.

„Różaniec do granic”

07 października 2017 r.

Program:

1. Pielgrzymka do kościoła stacyjnego w Niemirowie - parafia pw. św. Stanisława BPM.
2. 11:00 Msza święta
3. Nabożeństwo maryjne.
4. 13:00 Przerwa na posiłek (we własnym zakresie).
5. Przejście do wyznaczonego punktu modlitwy.
6. 14:00 Wspólna modlitwa różańcowa wzdłuż - wyznaczonej przez Księżę Proboszczów kościołów stacyjnych linii modlitwy.

Będą odmawiane cztery części różańca: dwie za Polskę (odmawiamy zwróceniem twarzą do wnętrza kraju), dwie za świat (odmawiamy zwróceniem twarzą do świata). Po dwóch częściach różańca, odmawiana będzie koronka do Miłosierdzia Bożego.

Źródło:

www.rozaniecdogranic.pl

Zgłoszenia na wyjazd „Różaniec do granic” do Niemirowa można kierować pod numer telefonu 693 251 521.

Intencja różańcowa Kół Żywego Różańca

od 10.09.2017 do 08.10.2017

Módlmy się, aby młodzież, szczególnie z naszej parafii, która szuka sensu życia, otoczona była zrozumieniem i szacunkiem oraz spotykała na swojej drodze cierpliwych i pełnych miłości nauczycieli.

Rzymskokatolicka Parafia pw. św. Anny w Wilanowie

ul. Kolegiacka 1, 02-946 Warszawa
tel./fax 22 842 18 01
(tel. czynny w godzinach pracy kancelarii)

Kancelaria czynna:

pn., śr., pt. - godz. 16.00 - 19.00
wt., czw. - godz. 8.00 - 11.00

BNP Paribas Bank Polska SA
- Oddział w Warszawie,
ul. Konstancińska 2, 02-942 Warszawa
Nr rachunku:

87 1600 1374 1846 8491 8000 0001

www.parafiawilanow.pl
e-mail: kancelaria@parafiawilanow.pl

Redakcja: ela.wrotek@gmail.com

Wydawca: Fundacja Ecclesia Villanovensis

